

LIDC

Magyar Versenyjogi Egyesület

Association Hongroise du Droit de la Concurrence
Hungarian Association of Competition Law
Ungarischer Verein für Wettbewerberecht

1054 Budapest, Kossuth tér 6-8.
Tel: 36-1/3531-661, 36-1/3531-780
Fax: 36-1/3531-780

A) Űrlap

1. A fúziós űrlappal kapcsolatos munkája során milyen jellegű gyakorlati tapasztalatokat szerzett, amelyek álláspontja szerint jól hasznosíthatók a fúziós űrlap fejlesztése során (pl. csatolandó dokumentumok köre, az űrlap, illetve a kérdések struktúrája)?

A fúziós űrlap eddigi használata során negatív, de legalábbis ellentmondásos tapasztalatokat szereztünk. Tapasztalataink alapján a fúziós űrlap nemzetközi összehasonlításban is meglehetősen hosszú és összetett. Ez különösen abban az esetben okoz problémát, ha a magyar összefonódási eljárás egy kiterjedt multinacionális tranzakció esetében, több országban is kötelező bejelentésekkel együtt szükséges, és az adott összefonódásnak a magyar piaci hatásai elhanyagolhatók. Ilyen esetekben nehéz meggyőzni az érintett feleket, hogy a magyar fúziós űrlapot a megkívánt mélységgel és részletezettséggel kell kitölteni. Mivel az űrlap hiánytalan kitöltése jelentős terhet jelent a felek számára, javasoljuk az űrlap egyszerűsítését, és egyben egy egyszerűsített űrlap kidolgozását.

Indokolatlannak tartjuk, hogy minden olyan piacról egységesen teszi kötelezővé a fúziós űrlap az információk szolgáltatását, amelyeken az érintett vállalkozáscsoport bármely tagja bármilyen mértékben jelen van. Ez egy nemzetközi vállalkozáscsoportnál nagyszámú, nemritkán az összefonódás által érintett piacokkal semmilyen, vagy csak közvetett kapcsolatban álló piacok mélyreható bemutatását teszi szükségessé, ami munkaigényes, és racionalitása az összefonódás egyébként eleve elhanyagolható piaci hatásai esetén megkérdőjelezhető. Szintén gyakori eset, hogy az űrlap által kért adatok egy része a kérelmezőknek vagy nem hozzáférhetőek, vagy nem is léteznek. Ilyen esetekben visszatérő igény az érintett felektől, hogy kérjünk felmentést a GVH-tól, amire az űrlap nem biztosít formális lehetőséget.

További gyakorlati probléma a fúziós űrlap által megkívánt melléletek mennyisége és jogi minősége. Míg például az uniós *Form CO* 5.1 szakasza megelégszik az összefonódás alapját képező tranzakciós szerződés másolatával, a fúziós űrlap eredeti vagy hiteles másolati példány benyújtását teszi kötelezővé. Gyakori probléma nagyszámú vállalkozást magában foglaló vállalkozáscsoport esetében minden olyan tag éves beszámolójának benyújtása, amely magyarországi forgalommal bír. Multinacionális vállalkozás csoportok esetében mindig létezik csoportszintű konszolidált éves beszámoló, amely benyújtása kiválthatná az egyes vállalkozások egyedi éves beszámolóinak benyújtását.

Talán kisebb jelentőségűnek tűnik, de a gyakorlatban nem egyszer megütközést keltett, hogy a fúziós űrlap a kérelmezők bankszámláira vonatkozóan is adatszolgáltatást kér. Ennek jelentősége vitatható, és gyakran problémás a teljesítése is, például egy olyan multinacionális vállalkozás csoport esetében, amely több száz bankszámlával is rendelkezik.

Mindezek alapján konkrét javaslataink az alábbiak:

- a) Az uniós *Form CO* 6. III. és 6. IV. szakaszainak megfelelően javasoljuk, hogy a fúziós űrlap tegyen különbséget az "összefonódással érintett piacok" (egyszerűsített és a teljeskörű eljárásban engedélyezhető összefonódásokról szóló elnöki közlemény 15. i., ii., és iii., pontjaiban foglalt követelményeket teljesítő piacok) illetve a "más piacok, amelyekre a bejelentett művelet hatással lehet" (ilyen meghatározás az egyszerűsített és a teljeskörű eljárásban engedélyezhető összefonódásokról szóló elnöki közleményben nem szerepel, de a „*Form CO*” 6. IV. szakasza szerinti meghatározás alkalmazható lehet a magyar eljárásban is) kategóriák között. Így, hasonlóan a *Form CO*-hoz, biztosítani lehet, hogy csak azon piacokra kell a feleknek komplex piaci információkat beszerezniük és hatáselemzéseket elkészíteniük, amelyek az összefonódás kontextusában érintettek.
- b) Nem ésszerű ugyanazon űrlap használata minden összefonódáshoz, hiszen a gazdasági versenyre érdemi hatással nem járó összefonódások esetében nem szükséges olyan mélységű és mennyiségű információ megadása, mint a gazdasági versenyt érdemben befolyásoló tranzakciók esetében.

Az EU eljárás mintájára a fúziós űrlap alternatívájaként az egyszerűsített és a teljeskörű eljárásban engedélyezhető összefonódásokról szóló elnöki közlemény 15. szakasza alá tartozó fúziókra be lehetne vezetni egy rövidített űrlapot (magyar „*Short Form*”-ot), amely jelentősen csökkentené az adminisztratív terheit azon bejelentőknek, akik esetében az adott összefonódás káros versenyhatásokat nem vet fel. Az egyszerűsített fúziós űrlapon az uniós „*Short Form*” 6. III. szakasza szerint meghatározott „bejelentendő piac(ok)ra” lehetne szűkíteni a beadandó információk körét. Ezzel a bejelentés az érintett feleknek egyszerűbbé és gyorsabbá, a hatóság számára pedig könnyebben kezelhetővé, fókuszáltabbá válhat.

- c) Annak eldöntéséhez, hogy egy adott összefonódás várhatóan egyszerűsített eljárásban bírálható-e el, és ezáltal elegendő-e az egyszerűsített űrlap kitöltése, az alábbiakban részletezett prenotifikációs eljárás keretében a GVH-val folytatott konzultáció nyújthatna segítséget a felek számára. Amennyiben az előzetes konzultáció ellenére az egyszerűsített űrlap benyújtását követően derülne fény olyan versenyproblémára, amely indokolja a teljeskörű eljárás lefolytatását, célszerű lenne biztosítani, hogy a Versenytanács a teljeskörű eljárás lefolytatásáról hozott végzésében megfelelő határidő tűzése mellett kötelezhesse a bejelentőt a teljes űrlap benyújtására.
- d) Előfordulhat olyan eset, ahol valamely, az űrlap által megkövetelt adat vagy nem szerezhető be, vagy nem létezik. Ilyen esetben fontos lenne annak a lehetőségét biztosítani, hogy a kérelmezők indokolással együtt kérhessék a GVH-t a kért adat szolgáltatása alóli felmentésre (hasonlóan a „*Form CO*” 1.3 f. és g. bekezdéseihez).
- e) Javasoljuk a kötelezően csatolandó mellékletek körének szűkítését és formai egyszerűsítését. Nem látjuk indokoltnak eredeti (vagy hiteles másolati) szerződések benyújtását, az aláírt tranzakciós dokumentumok egyszerű másolata is elégséges (különösen mivel kétség vagy aggály esetén a GVH így is kötelezhetné az ügyfeleket külön végzéssel az eredeti dokumentumok beadására az eljárás során).

Ugyanígy szükségtelennek ítéljük minden releváns forgalommal bíró vállalkozás éves beszámolójának egyenkénti benyújtását, ha rendelkezésre áll az adott vállalkozást magában foglaló vállalkozáscsoport éves konszolidált beszámolója. A cégmásolat, illetve - külföldi vállalkozások esetében - az azzal egyenértékű dokumentumok benyújtását sem tartjuk feltétlen szükségesnek (igaz, itt a fúziós űrlap jelenlegi verziója is már csak akkor követeli meg külföldi vállalkozás esetében a cégmásolatot, ha az rendelkezésre áll).

- f) A fúziós űrlapon a kérelmezők bankszámláira vonatkozó adatszolgáltatást eltörölnénk.
- g) A fúziós űrlapban az érintett piacra és a piaci részesedésére vonatkozóan az űrlap V. és VI. fejezetei több (egymást sok tekintetben átfedő) táblázat kitöltésére kötelezik a feleket: ebben a tekintetben is sor kerülhetne az űrlap egyszerűsítésére: elegendő lehetne – érintett piaconként – egyetlen, egységes táblázat kitöltése is.
- h) az egyes pontokat értelmező / magyarázó – meglehetősen hosszú és részletes - megjegyzéseket vagy lábjegyzetbe vagy egy külön dokumentumba helyeznénk, ezáltal is átláthatóbbá és ügyfélbarátabbá téve magát a kitöltött űrlapot.

2. Tapasztalatai alapján vagy álláspontja szerint (i) mely esetekben (mely feltételek teljesülése esetén) és (ii) milyen tartalmi elemekkel lehetne megvalósítani az űrlap egyszerűsített kitöltését?

Az egyszerűsített és a teljeskörű eljárásban engedélyezhető összefonódásokról szóló elnöki közlemény alapján az egyszerűsített eljárás alá eső (a közlemény 15. szakasza szerinti) összefonódásokra lehetne bevezetni az egyszerűsített űrlapot. Ezt az uniós „*Short Form*”-hoz hasonlóan ki lehetne terjeszteni azon esetekre is, ahol a korábbi közös irányítók egyike szerez kizárólagos irányítást az adott vállalkozás felett. Az egyszerűsített űrlap tartalma igazodhatna az uniós „*Short Form*” releváns tartalmához.

B) Konzultációk

- 3. Milyen tapasztalatai vannak a fúziós űrlap kitöltésével kapcsolatos, az űrlap beadását megelőző, GVH-val történő konzultációkat illetően?**

Az általunk kezdeményezett konzultációk informális szinten zajlottak, ami a hivatal részéről rugalmasságot és gyakorlatias (jó értelemben vett) segítséget tett lehetővé, másrészt a formalizáltság hiánya a kiszámíthatóságot rontotta. Mindezt egybevéve a mi konzultációs tapasztalataink pozitívak, ezzel együtt hasznosnak tartanánk egy formális konzultáció jogi kereteinek megteremtését.

- 4. Eddigi gyakorlata során milyen típusú kérdésekben kérte leginkább a GVH segítségét?**

Bonyolultabb vagy speciális esetekre vonatkozóan az összefonódás / irányításszerzés létrejötte, a releváns árbevétel kiszámításának metodikájában, kapcsolódó korlátozások tartalmának és terjedelmének kialakítása során, illetve a fúziós űrlap kitöltésével összefüggésben kerestük a GVH-t konzultációink során.

- 5. Álláspontja szerint, milyen feltételek szükségesek ahhoz, hogy a GVH részéről a leginkább megfelelő segítséget tudja megkapni az űrlap benyújtása előtt és a fúziós eljárás során? (pl. egyeztetési szint a GVH részéről, az átadandó információk köre stb.)**

Az előzetes (vagy a beadás után az eljárás alatti) egyeztetés formai kereteinek szabályozása és az eredményeinek számonkérhetősége tűnnek a legfontosabb feltételeknek, hiszen ez az, ami az egyeztetés lehetőségét, súlyát és jelentőségét garantálni tudja (lásd az alábbi választ részletesebben).

- 6. Amennyiben álláspontja szerint szükséges volna az űrlap beadása előtti GVH-val folytatandó konzultáció szabályozása, akkor ezzel kapcsolatban milyen szempontok rögzítését tartaná fontosnak?**

Álláspontunk szerint mind a t. Gazdasági Versenyhivatal, mind a felek számára előnyös lenne egy, az Európai Bizottság eljárásához hasonló, előzetes konzultáció ("prenotifikációs eljárás") bevezetése.

Ennek keretében egyfelől fontos lenne, hogy a felek már akkor megkereshessék a GVH-t, amikor a tervezett összefonódás főbb elemei már véglegesek, de a szerződés még nincs aláírva. Ennek során a felek – ha az egyszerűsített fúziós űrlap bevezetésre kerül – előzetesen egyeztetethetik a hivatallal, hogy használható-e az adott esetben az egyszerűsített űrlap. Továbbá a felek előzetesen "tesztelhetik" az ügylet engedélyezhetőségének lehetőségét, és az esetlegesen megfogalmazandó versenyproblémákkal, valamint az azokra adható, a GVH által elvben elfogadható megoldási lehetőségekkel is tisztába jöhetnek. Ez nagyban megkönnyítené, hogy a kérelmezők eldönthessék, tanácsos-e bizonyos kötelezettségvállalások előzetes felajánlása. A prenotifikációs eljárás másfelől azon ügyekben lenne segítség, ahol maga a bejelentési kötelezettség kérdéses.

Mivel előzetes konzultációra a vizsgálókkal általában jelenleg is van lehetőség informális egyeztetés útján, egy formális előzetes konzultáció (prenotifikációs eljárás) álláspontunk szerint akkor járulhatna hozzá érdemben egy ügyfélbarátabb, gördülékenyebb fúziós eljárás kialakításához, ha azon a vizsgálók mellett a Versenytanács is képviseltetné magát. A Versenytanács bevonásának álláspontunk szerint nincs akadálya, hiszen amíg a klasszikus antitröszt ügyekben a tisztességes eljárás követelményének biztosítása céljából el kell választani a vizsgálói / döntéshozói funkciókat, addig fúziós eljárásokban erre nincs szükség. Éppen ellenkezőleg, álláspontunk szerint minden fél közös érdeke az, hogy az esetleges versenyproblémákra a GVH már egy előzetes konzultáció során felhívja a felek figyelmét. Erre viszont csak akkor van reális lehetőség, ha az előzetes konzultáción már a Versenytanács is jelen van, ugyanis a Versenytanács távolmaradása esetén a vizsgálók - érthető módon - vélhetően inkább nem foglalnának állást összetettebb kérdésekben, hiszen előfordulhat, hogy a Versenytanács más álláspontot képviselne.

Ebben az eljárásban is biztosítani kellene az ügy és a kérelem vagy kérdések/válaszok bizalmas kezelését.

A prenotifikációs eljárás jogi kereteit álláspontunk szerint a hatályos jogszabályok alapján leghatékonyabban a Tpvt. 36. § (6) bekezdése szerinti közlemény teremthetné meg: ezen jogi instrumentum célja éppen a jogalkalmazás kiszámíthatóságának növelése és ezen a szinten részletezhetőek megfelelő mértékig a kérdéses eljárási / gyakorlati szabályok is. Lényeges továbbá, hogy bár a közleménynek kötelező ereje nincs, az abban lefektetett szabályok alapján a feleknek jogos elvárásuk keletkezhet a tekintetben, hogy a hivatal ezen szabályok alapján fog eljárni a kérdéses ügyekben.

C) Egyéb

7. A rendelkezésére álló gyakorlati tapasztalatai alapján milyen javaslatai volnának a feltételek/kötelezettségvállalások alkalmazását illetően?

Ha a kérelmezők készek feltételek vagy kötelezettségek vállalására az engedélyezésért cserébe, akkor fontos lenne, ha ezek tartalmát akár már az űrlap benyújtása előtt a felek úgy tudnák egyeztetni a hivatallal, hogy az egyeztetés eredménye a GVH-ra nézve is kötelező (de legalábbis a fenti prenotifikációs eljárási rend alapján érdemben irányadó) legyen, azaz a felek bízhatnak abban, hogy az elfogadott feltételek vagy kötelezettségek tartalmát az engedélyezés későbbi szakaszában a versenytanács nem bírálja felül vagy egészíti ki.

8. Gyakorlati tapasztalatai alapján milyennek ítéli meg a Tpvt. fúziós bejelentési küszöbszámait? Esetleges javaslatait (pl. küszöbszámok emelésének szükségessége; a kisebbségi részesedésszerzésre vonatkozó engedély beszerzésének kötelezettsége stb.) kérjük, indokolja!

A küszöbszámok szintje alapvetően versenypolitikai illetve gazdaságfilozófiai kérdés, de azok jelenlegi szintjét a gyakorlat oldaláról megítélve megfelelőnek tartjuk. Mindazonáltal fontos megjegyezni, hogy amennyiben például a magyar küszöbszámokat (konkrétan az összes érintett vállalkozásra vonatkozó 15 milliárd forintos árbevételi küszöböt) a bruttó hazai össztermékkel vetjük össze, akkor ennek alapján egyértelmű, hogy a magyar küszöb kifejezetten magasnak tekinthető mind a régióban, mind pedig Európa egészében.¹

¹ A „nagyobb” árbevételi küszöb Magyarországon a 2010-es GDP-hez viszonyítva annak kb. 0,6 ezreléke, míg például Csehországban ugyanez az érték 0,4 ezrelék, Lengyelországban (a kisebb

A kisebbségi részesedésszerzésre vonatkozóan nem látjuk értelmét engedélyeztetési kötelezettség bevezetésének (kivéve, ha a kisebbségi részesedéshez irányítási jog kapcsolódik, de ez egyébként is engedélyköteles összefonódás lenne a küszöbszámok teljesülése esetén).

9. Milyen mértékben támaszkodott eddigi munkája során a GVH által közzétett fúziós eljárási és módszertani tájékoztatókra, mennyire találta ezeket hasznosnak?

Hasznosnak és előremutatónak tartjuk ezen tájékoztatókat, amelyekre támaszkodunk a munkánk során.

10. Milyen gyakorlati tapasztalatokat szerzett az egyszerűsített-és teljes körű eljárásról szóló GVH közlemény alkalmazása során, amelyek álláspontja szerint jól hasznosíthatók volnának akár az űrlap, akár a közlemény fejlesztése során?

Míg elvben érthető, a gyakorlatban nem egyszer gondot okozott a közlemény 18. és 19. szakaszaiban foglalt követelmények maradéktalan teljesítése, amely az egyszerűsített eljárás kedvezményének elvesztésével járt. Nem arra gondolunk, hogy az egyszerűsített eljárás alkalmazhatósága érdekében az alapul szolgáló adatok ne legyenek egyértelműek, objektívek és ellenőrizhetőek, de ezek minden adat tekintetében nem egyszer teljesíthetetlenek. Az adatok pontossága és hitelessége tekintetében el tudnánk képzelni egy ésszerű rugalmasságot, amelynek eredményeképp az egyszerűsített eljárás lehetősége nem veszne el, ha az adatok olyan csoportja, amely nem teljesíti maradéktalanul a 18. és 19. szakaszokban foglalt feltételeket, az adott összefonódás kontextusában vagy nem bír versenyjogi jelentőséggel, vagy a bejelentő minden általában elvárható erőfeszítése ellenére sem hozzáférhető (például ellenséges felvásárlás).

11. Terjedelmi megkötés nélkül kifejtheti a fúziós eljárásrend fejlesztésével kapcsolatos – akár törvénymódosítással járó – további indokolt észrevételeit és javaslatait (pl. az engedélykérés ne határidőhöz kötődjön, hanem az összefonódást engedélyezésig ne lehessen végrehajtani).

alternatív küszöb) 0,1 ezrelék, Romániában 0,08 ezrelék, Spanyolországban és Németországban 0,2 ezrelék, Olaszországban pedig 0,3 ezrelék.

- a) Fontosnak tartanánk, ha a fúziós eljárás során releváns árbevételbe beleszámítana az irányításszerző és a céltársaság közti forgalomból származó árbevétel, amely a Tpvt. 27. § (1) bekezdése szerint jelenleg mint érintett felek közti forgalom nem kerül figyelembevételre, ami egyrészt eltér az EU árbevétel számítási szabályaitól, másrészt versenyjogi racionalitása kérdéses.
- b) Mivel a fúziókontroll eljárásra irányadó egyébként szigorú határidők számos esetben szünetelhetnek, illetve újrakezdődhetnek, a Tpvt. ügyintézési határidőre vonatkozó részletszabályai jelenleg nem felelnek meg annak az alapvető követelménynek, hogy az ügyfél előre ki tudja számítani az eljárás időtartamának maximumát. Bár a határidők szünetelése, újraindulása bizonyos esetekben indokolt lehet, álláspontunk szerint nem indokolt, hogy az ügyintézési határidő az információkérések megválaszolásának ideje alatt is szüneteljen a Tpvt. 63. § (5) bekezdésének, a Ket. 33. § (3) bek. c) pontjának és a Tpvt. 44. §-ának együttes olvasata alapján. (A Ket. 33. § (3) bek. c) pontja szerint az ügyintézési határidőbe nem számít be "*a hiánypótlásra, illetve a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő idő*"; a Tpvt. 44. §-a pedig nem zárja ki a Ket. fenti szakaszának alkalmazását versenyfelügyeleti eljárásokban.)

Azzal ugyanis, hogy sem a Tpvt, sem a Ket. nem korlátozza az információkérések számát, az ügyintézési határidő akár korlátlan ideig elhúzható. Ráadásul, mivel információkérések - a többi szünetelési / újraindulási okkal ellentétben - gyakran előfordulnak, a Ket. szünetelésre vonatkozó szabályának alkalmazása a gyakorlatban lehetetlenné teszi az ügyintézési határidő előre történő kiszámítását. Ennek következtében viszont kiüresednek a Tpvt-ben rögzített szigorú határidők, illetve a Tpvt. 64.§-ában foglalt jogkövetkezmény, amely szerint ha a Versenytanács nem hoz határidőben döntést, az engedélyt megadottnak kell tekinteni.

Álláspontunk szerint a fenti probléma megszüntethető lenne azzal, ha a Tpvt. 44.§-a kifejezetten kizárná versenyfelügyeleti eljárásokban a Ket. 33.§ (3) bek. c) pontjának alkalmazhatóságát. Megjegyezzük, hogy a Ket. hivatkozott szakaszának kizárása azért is indokolt lenne, mert az

ellentmond a Tpvt. 63.§ (3) bekezdésének, amely szerint fúziókontroll eljárásban a határidő csak a hiánypótlás beérkezését követően indul (és a Ket. szabályozásával ellentétben nem pusztán szünetel a hiánypótlás teljesítéséig).

- c) Mind elméleti, mind gyakorlati szempontból hasznos lenne a Tpvt. szabályainak a Ptk. érvénytelenségi szabályaival történő harmonizálása és annak a kérdésnek az egyértelmű rendezése, hogy – az esetleges bírságon és egyéb hatósági kötelezésen túl – mi a szerződésre gyakorolt jogi hatása annak, ha egy engedélyköteles tranzakciót engedély nélkül valósítanak meg. A jelenlegi szabályozás alapján a Tpvt. 29. §-a szerint az összefonódás alapjául szolgáló szerződés létrejöttéhez a GVH engedélye szükséges. A Ptk. vonatkozó szabályai szerint a hatósági engedélyhez kötött ügylet az engedély megadásáig létre sem jön, melyre az érvénytelenség szabályai az irányadók (Ptk. 215. §).

Álláspontunk szerint ez a rendszer egyrészt felesleges, mivel (végrehajtási tilalom hiányában) nem járul hozzá a fúziókontroll szabályok hatékonyságához, másrészt káros, mivel súlyos jogbizonytalanságot eredményez a felek számára. Ami a fúziókontroll szabályok hatékonyságát illeti, a Tpvt. számos más fúziókontroll rendszerrel ellentétben nem tiltja az összefonódás hatósági engedélyezést megelőző végrehajtását, hanem a vállalkozásokat csupán az összefonódás határidőben történő bejelentésére kötelezi. Álláspontunk szerint a magyar piacon érdemi versenyhatást nem eredményező, nagyszámú nemzetközi tranzakcióra tekintettel a végrehajtási tilalom bevezetése nem is lenne indokolt. A tranzakció végrehajtását célszerűbb inkább a felek megítélésére bízni azzal, hogy amennyiben az összefonódás utólag nem engedélyezhető, a GVH a jelenlegi szabályok alapján is (Tpvt. 31.§) előírhatja az egyesült vállalkozások vagy vagyon-, illetve üzletrészek különválasztását, elidegenítését, vagy a közös irányítás megszüntetését, vagy más feltételt szabhat a hatékony verseny helyreállítása érdekében. Mivel a tranzakciót a felek saját kockázatukra a jelenlegi szabályok alapján is végrehajthatják, versenyjogi szempontból az összefonódás alapjául szolgáló szerződés polgári jogi létrejötte / érvényessége – legalábbis versenyjogi kontextusban - irreleváns kérdés (az esetleges káros versenyhatások sem az összefonódás alapjául szolgáló

szerződésből, hanem annak végrehajtásából, azaz a piaci struktúra tényleges megváltozásából erednek). A Tpvt. 29. §-a tehát szükségtelenül eredményez polgári jogi szempontból függő jogi helyzetet és ezáltal jelentős jogbizonytalanságot a felek számára. Ráadásul a Tpvt. 29. §-a ellentétben áll a Tpvt. 31.§-ával, amely alapján az utólag nem engedélyezhető összefonódások esetében a GVH elidegenítést is előírhat. A *nemo plus iuris* elve alapján azonban a vagyon- illetve üzletrészek felett (a Tpvt. 29.§-a miatt) tulajdont nem szerző fél számára nem írható elő azok elidegenítése, hiszen megfelelő jogcím hiányában a polgári jog szabályai szerint az elidegenítésre kötelezett azokat nem tudja érvényesen eladni, mivel meg sem szerezte őket. A Tpvt. 29. §-a sokszor a külföldi jogokkal sem áll összhangban, hiszen a tranzakciós szerződésre irányadó jog adott esetben külföldi jog is lehet, amelynek rendszerétől idegen lehet a magyar Ptk.-ra utaló "nem jön létre a szerződés a hatósági engedély megadásáig"-koncepció (és kérdéses az is, hogy a Tpvt. 29. §-ában foglalt szabálynak a tranzakciós szerződésre alkalmazandó külföldi jogban egyáltalán vannak-e, és ha igen, akkor pontosan milyen jogkövetkezményei).

A fentiek alapján álláspontunk szerint indokolt lenne a Tpvt. 29.§-ának hatályon kívül helyezése. Bár álláspontunk szerint a felek által - saját kockázatukra - végrehajtott és utólag nem engedélyezhető összefonódások esetében a Tpvt. 31.§-a megfelelő eszközt jelent a verseny helyreállítására, elképzelhető egy olyan szabályozás is, amely alapján továbbra sem lenne végrehajtási tilalom, de indokolt esetben a GVH elrendelhetné a végrehajtás felfüggesztését.

- d) Nagy könnyebbség lenne az adminisztrációs terhek csökkentése érdekében annak lehetővé tétele, hogy az eredetileg angol nyelvű dokumentumok eredeti nyelven, hiteles fordítás nélkül is beadhatók legyenek (esetlegesen elfogadható legyen az „egyszerű”, a felek által végzett magyar fordítás is azzal, hogy kétség esetén a GVH kötelezhesse a feleket hiteles fordítás beadására is).
- e) Hasznos lenne az ügyfelek számára, ha az engedély iránti kérelem beadása után a GVH haladéktalanul egy rövid értesítést küldene az ügyfelek (vagy képviselőjük / képviselőik) számára, amely (i) megerősítené az eljárás megindulását

(jelezve az ügy számát) és (ii) megadná az ügygel foglalkozó vizsgáló(k) nevét és elérhetőségét. Mindezeket az információkat ugyanis az eddigi gyakorlat szerint csak külön telefonos érdeklődés útján vagy az első információkérő végzés alapján tudhatták meg a felek.

- f) Az eljárási díj mind régiós, mind európai szinten kimagaslóan magas, ezért álláspontunk szerint indokolt lenne annak mérséklése, legalábbis bizonyos ügytípusokban. Az eljárási díj legutóbbi jelentős megemelését a jogalkotó a komoly közgazdasági elemzések lefolytatásának költségével indokolta. Álláspontunk szerint azonban nem minden ügyben szükséges komoly közgazdasági elemzés lefolytatása (így jellemzően az egyszerűsített eljárásokban igen ritkán), és ezért a megemelt díjtételek alkalmazását indokolt lenne azokra az ügyekre szorítani, ahol ez valóban szükséges (példaként megemlíjtük az osztrák modellt, ahol összetett ügyekben szakértő kirendelésére kerül sor, amelynek költsége indokolt esetben a feleket terheli).

Budapest 2011. június 20.